DOMSTOLENS DOM
AF 14. DECEMBER 1979 [1]

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den italienske Republik

»En stats traktatbrud — indbyrdes tilnærmelse af lovgivninger — vægte«

Sag 93/79

Sammendrag

Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — undladelse — begrundelse — utilladelighed
(EØF-traktaten, artikel 169)

En medlemsstat kan ikke påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin interne retsorden som begrundelse for ikke at overholde forpligtelser eller frister i henhold til fællesskabsdirektiver.

I sag 93/79

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af Alberto Prozzillo og Auke Haagsma som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

mod

DEN ITALIENSKE REPUBLIK, repræsenteret af sin ambassadør Adolfo Maresca som befuldmægtiget, bistået af Ivo Maria Braguglia, avvocato dello Stato, og med valgt adresse i Luxembourg hos den italienske ambassade,

sagsøgte,

1 — Processprog: Italiensk.

angående en påstand om, at det statueres, at Den italienske Republik ikke har overholdt de forpligtelser, som påhviler den i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den foreskrevne frist har sat de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i Rådets direktiv 75/410/EØF af 24. juni 1975 om gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontinuerligt virkende vægte med regneværk. (EFT L 183, s. 25),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene A. O'Keeffe og A. Touffait, dommerne J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, J. Koopmans og O. Due,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: J. Pompe, assisterende justitssekretær

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes argumenter kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

Direktiv 75/410/EØF er et led i en række direktiver vedrørende måleinstrumenter og er udtrykkeligt foreskrevet i »Den almindelige plan for fjernelse af tekniske handelshindringer som følge af forskelle i medlemsstaternes administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser«, vedtaget af Rådet den 28. maj 1969 (EFT C 76, s. 1). Direktivet skal tilnærme medlemsstaternes lovgivninger om kontinuerligt virkende vægte med regneværk, monteret på båndtransportører, som er automatiske vægte, der har til formål, mens båndet er i uafbrudt drift, uden systematisk opdeling, at bestemme massen af et produkt i løs vægt.

Det pågældende direktiv fastsætter de betingelser, som de nævnte vægte skal opfylde, navnlig måletekniske og tekniske forskrifter, samt bestemmelser vedrørende kontrollen af vægtene, for at de skal kunne opnå de i dets bilag omtalte EØF-mærker og -stempler. I overensstemmelse med det system, der blev indført i et rammedirektiv af 26. juli 1971, er disse vægte genstand for en »EØF-typegodkendelse«, der, som navnet angiver, vedrører én bestemt model, og er undergivet en »EØF-førstegangsjustering«. Et stempel eller et mærke påføres vægtene for at bevise, at de har været underkastet kontrollen og opfylder de i direktivet foreskrevne betingelser, hvorefter de kan handles frit i Fællesskabet uden at blive undergivet ny kontrol ved grænserne.

Ifølge direktivets artikel 4 har medlemsstaterne en frist på 18 måneder efter dets meddelelse til at efterkomme direktivet og til at underrette Kommissionen derom. Direktivet blev meddelt den 27. juni 1975, og fristen udløb således den 27. december 1976.

Da Italien ikke inden for den foreskrevne frist havde efterkommet direktivets bestemmelser, opfordrede Kommissionen ved skrivelse af 16. juni 1977 Italien til at fremsætte sine bemærkninger som fastsat i traktatens artikel 169.

Det fremgår af Italiens faste repræsentations svar, sendt pr. telex til Kommissionen den 31. oktober 1977, at de italienske myndigheder havde forberedt to lovforslag med henblik på gennemførelsen af nævnte direktiv, som var fremlagt i Senatet, og som kunne vedtages ved en hasteprocedure.

Efter forlængelse af den i medfør af traktatens artikel 169 fastsatte frist meddelte Italiens faste repræsentation ved telex af 3. maj 1978 Kommissionen, at den italienske regering den 14. april havde vedtaget et lovdekret, hvorved direktiv 75/410/EØF var blevet gennemført i italiensk ret. Ifølge den italienske forfatnings artikel 77 ville dette lovdekret miste sine retsvirkninger, såfremt det ikke blev omformet til lov inden 60 dage efter dets offentliggørelse. Kommissionen har imidlertid ikke modtaget oplysninger, der gør det muligt for den at slutte, at nævnte lovdekret er blevet gjort til lov.

Under disse omstændigheder tilstillede Kommissionen den italienske regering en begrundet udtalelse den 13. juli 1978. Kommissionen har ikke modtaget noget officielt svar på denne udtalelse.

Nærværende sag er anlagt den 22. maj 1979 og blev registreret på Domstolens justitskontor den 14. juni.

Kommissionen har i skrivelse af 24. august 1979 givet afkald på at indgive replik.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige domsforhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

— Det statureres, at Den italienske Republik, ved ikke inden for den foreskrevne frist at have sat de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i Rådets direktiv 75/410/EØF af 24. juni 1975 om gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontinuerligt virkende vægte med regneværk, har undladt at opfylde en forpligtelse i henhold til traktaten.

— Den italienske Republik idømmes sagens omkostninger.

Den *italienske Republik* har ikke nærmere angivet sin påstand.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og argumenter

I stævningen har *Kommissionen* gjort gældende, at direktivets bindende karakter, for så vidt angår det tilsigtede mål for medlemsstaterne, indebærer en pligt til at overholde de påbudte frister. Dette fremgår af Domstolens praksis (jf. dom i sag 10/76, *Kommissionen* mod *Den italienske Republik,* Sml. 1977, s. 1359).

Praksis (dom i sag 100/77, *Kommissionen* mod *Den italienske Republik,* Sml. 1978, s. 879) viser tillige klart, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig interne vanskeligheder eller bestemmelser i sin nationale retsorden, heller ikke forfatningsmæssige, for at begrunde, at den ikke har overholdt forpligtelser og frister, der følger af fællesskabsdirektiver.

I svarskriftet har den *italienske regering* understreget, at de to lovforslag, forelagt Senatet i oktober 1977, ikke nåede videre som følge af den uventede opløsning af Kamrene. Efter dens mening fremgår det af det forhold, at den har vedtaget lovdekret den 14. april 1978, at den har bestræbt sig på at opfylde sine forpligtelser, og at det er politiske og parlamentatiske begivenheder, der har medført, at bestræbelserne ikke blev kronet med held. Den håber, at Parlamentets godkendelse snarest vil foreligge, således at den foreliggende tvist vil blive genstandsløs.

I skrivelse af 24. august 1979 har Kommissionen anført, at hverken den italienske regerings hensigt eller håb eller de grunde, der er påberåbt som forklaring på den manglende gennemførelse af direktivet kan fjerne det traktatbrud, den manglende genemførelse udgør.

Kommissionen, repræsenteret af A. Prozzillo som befuldmægtiget, og den italienske regering, repræsenteret af J. M. Braguglia, avvocato dello Stato, har afgivet mundtligt indlæg i retsmødet den 22. november 1979.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. december 1979.

Præmisser

1 Ved stævning, indgået til Domstolens justitskontor den 14. juni 1979, har Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 169 indbragt et søgmål med henblik på at få statueret, at Den italienske Republik ikke har overholdt forpligtelser, som påhviler den i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den foreskrevne frist har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 75/410/EØF af 24. juni 1975 om gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontinuerligt virkende vægte med regneværk (EFT L 183, s. 25).

2 Ifølge direktivets artikel 4 skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige forholdsregler i kraft for at efterkomme direktivet inden 18 måneder efter dets meddelelse, hvilken frist i det foreliggende tilfælde udløb den 27. december 1976.

3 Den italienske regering har ikke bestridt det påståede traktatbrud. Den har alene anført, at forsinkelsen med gennemførelsen af direktivet beror på, at dens bestræbelser for at opfylde direktivets forpligtelser blev hindret af politiske og parlamentariske grunde. Lovdekretet, der blev vedtaget til gennemførelse af direktivet, og som trådte i kraft den 23. april 1978, blev ikke omformet til lov af Kamrene inden for den af forfatningen foreskrevne frist, hvorfor de ophørte med at gælde, og de to lovforslag, som lovdekretet indeholdt, og som var fremsat for Senatet, nåede ikke videre på grund af den uventede opløsning af Kamrene.

4 Det må understreges, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin interne retsorden som begrundelse for ikke at overholde forpligtelser eller frister i henhold til fællesskabsdirektiver.

5 Det kan herefter statueres, at Den italienske Republik ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den foreskrevne frist har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 75/410 af 24. juni 1975.

Vedrørende sagens omkostninger

6 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger.

7 Sagsøgte har tabt sagen og i idømmes følgelig sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Den italienske Republik har tilsidesat en forpligtelse, som påhviler den i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 75/410 af 24. juni 1975 om gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontinuerligt virkende vægte med regneværk (EFT L 183, s. 25).**

2. **Sagsøgte idømmes sagens omkostninger.**

Kutscher O'Keeffe Touffait Mertens de Wilmars Pescatore

Mackenzie Stuart Bosco Koopmans Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. december 1979.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assistende justitssekretær

H. Kutscher
Præsident